

тактически искания тръбва да предявят българитѣ. — Различие между Чомакова и Кръстовича въ Цариградъ. — Симеонъ Варненски за предимствата на културната борба. — Селимински не сподѣля революционната метода на Раковски. — 4. Изложения на Селимински отъ 1862 г. — Засилване на народното единение по черковния въпросъ. — Роля на Браилската община въ общото българско движение. — „Кратко изложение“ на Селимински по историята на бълг. черква. — За Евангелието, противъ фенерската опека. — Повищено патриотическо настроение на Селимински. — Писма на Браилската община до нар. представители въ Цариградъ. — Интересъ на народа по-горе отъ тия на отдѣлните лица. — Не бива да се отстъпва на турския натискъ за споразумение съ патриаршията. — Противъ предложението на Бурмова и Золотовича. — Селимински държи за непримиримостъ, подобно на Раковски. — 5. Ново изселване и революционно раздвижване на българитѣ. — Спогодба между Русия и Турция за размѣна на българско население съ кримски татари. — Тревогата на Раковски се сподѣля дори отъ български русофилитѣ. — Хр. Георгиевъ до Н. Геровъ. — Селимински действува за спиране на изселването. — Проектъ на Раковски за освобождението на България. — Българската легия въ Бълградъ и становището на Добродетелната дружина въ Букурещъ. — Селимински натоваренъ съ мисия въ Бълградъ, въ съгласие съ руския консулъ Оффенбергъ. — Разказътъ на И. Касабова. — Раковски къмъ браилчани, недоволство отъ Селимински. — 6. Селимински срещу Раковски. — Българитѣ въ Ромъния раздѣлени на два лагера: за революцията и противъ нея. — Обясненията между Селимински и Раковски въ Бълградъ. — Позивътъ на Раковски за всенародно възстание; съпротивата на Селимински. — Могло ли е едно българско възстание да разчита на успехъ? — Мирното развитие обещава повече отъ прибързаното въоръжено повдигане. — Разочарования на самия Раковски отъ сърбитѣ. — Задача на историческия моментъ; решителната културна борба . . . . .

ГЛАВА XIII

ПОСЛЕДНИ ГОДИНИ И ЗАВЕЩАНИЕ

1. Въ Прага, Дрезденъ и Парижъ презъ 1863 г. — Делегатъ на Браилската община за хилядогодишнината на християнството между славянитѣ. — При Владиславъ Ригеръ въ Прага. — Противъ фенерофилската политика на Ал. Екзархъ. — Запознаване съ Хайрулла ефенди. — Основаване на браилския вестникъ „Българска пчела“. — Сентенции отъ 10 май 1863 г. — Да се очистимъ окончателно отъ фенерската зараза! — Полемика по черковното ни отдѣляне отъ патриаршията. — „Тръбва да изпѣдимъ гръцкитѣ владици!“ — Григорий Пърличевъ и възраждането въ Охридъ. — 2. Лѣкаръ и общественикъ въ Болградъ. — Отъ 1862 до 1865 г. въ Бесарабия. — П. Кисимовъ за българската срѣда въ Болградъ. — Речь на Селимински